

Nedlæggelse er løsningen. – Hvad er problemet?

De fem regioner kritiseres - og med rette efter konservativ opfattelse – for ikke at være velskabte størrelser. Derfor er det ikke så mærkeligt, at deres levedygtighed har været til diskussion siden fødslen. Diskussionen har imidlertid kørt efter en "nedlæg/nedlæg ikke dagsorden" fremfor efter en indholds dagsorden. Hvis regionerne nedlægges, hvem skal så løse opgaverne? Og skal alle opgaver løses, eller kan nogen falde bort? Nedlæggelse af regionerne er blevet et mål i sig selv. Det er galt, for en struktur kan ikke diskuteres ud i den blå luft. En struktur må altid vurderes på, hvor godt den kan støtte opgaveløsningen.

Mange har peget på, at nedlæggelse af regionerne udgør et demokratisk problem i relation til den politiske ledelse af sygehusene. Der er imidlertid intet demokratisk problem i at gøre sygehusdrift til en statslig opgave, hvor de enkelte sygehuses bestyrelser refererer direkte til sundhedsministeren. De tider er for længst forbi, hvor lokal forankring var en nødvendighed. I stedet er vi nu i en situation, hvor den lokale forankring kan blive en hæmsko for en hensigtsmæssig placering af sygehuse og for opgavefordelingen imellem dem. Samtidig bliver professionel indsigt bliver stadig mere nødvendig, også for den politisk valgte ledelse. Hvis den ikke er til stede i tilstrækkeligt omfang, har vi virkelig et demokratisk problem. Så kan vi sidde med store fora af folk, der har den brændende vilje til indflydelse, men ikke noget at have den i, så de bliver reduceret til politiske stråmænd for embedsværket. Det er selvsagt utilfredsstillende for de folkevalgte, og det er en trussel mod selve demokratiets legitimitet. "Og jeg kom ind i en fin kommission, for i sådan en skal der altid sidde no'n," som admiralen synger i sin vise fra "Pinafore."

De fem store regionsråd har en rem af huden. Det opleves i det daglige af medlemmerne meget forskelligt, om man sidder i Regionsrådets forretningsudvalg og gennem ugentlige møder følger virksomheden tæt, eller om man sidder til møde i Regionsrådet en gang om måneden og derudover må indhente sine informationer og udøve sin indflydelse gennem sin politiske gruppe og dens repræsentation i Regionsrådet. Når Regionsrådet tager sin opgave bogstaveligt og tropper op i fuldt kollegium, er man ved at slå benene væk under sig selv. Det kom stærkt for dagen, da Regionsrådet i foråret tog på en beskedne studietur nogle dage til Skotland, og hvor flere regionsrådsmedlemmer helt alvorligt mente, at man ikke kunne være bekendt at lade skatteborgerne betale for det. Når først man begynder at stille spørgsmålstejn ved berettigelsen af sin egen virksomhed, er klokken faldet i slag.

Vi skal organisere den bedste administrative og politiske ledelse af sygehusvæsenet. Vi får ikke mere demokrati ud af 5 regioner end ud af 3, og vi får ikke mere demokrati ud af 41 medlemmer end ud af f.eks. 21. Men uanset partifarve mangler vi diskussion og et ordentligt beslutningsgrundlag. Der er ingen grund til at forjage sig. Hvis vi ikke har det på plads, risikerer patienterne bogstavelig talt at komme fra dynen og i halmen.